

PROKURATORSKIE

Prenumerata:
na miejscu mk.
900.—, na prow.
mk. 1.200. Za
odnośnienie do
domu dolaczają
300 mk.
Ogłoszenia za
wiersz nonparel.
Pierwsza strona
200 mk., druga i
trzecia 150 mk.
czwarta 8-lino-
wa 60 mk. Ogł.
drobne po 20 m.
za wyraz, tłust.
druk, podwójnie.
Najm. ogł. 200
mk. Dla zagran.
ceny o 200 proc.
wyższe.

Adres Redakcji i Administracji: Księgarnia Powszechna, ul. Brzeska № 4. — Redakcja i Administracja otwarta od g. 10 r. do 3 i od 5 do 6 wiecz.

Redakcja rękopisów nadesłanych nie zwraca; nadsyłane bez oznaczenia honorarium uważa za bezpłatne; prosi, by pisane były po jednej stronie. Ogłoszenia przyjmow. są do g. 12.
REDAKTOR PRZYJMUJE CODZIENNIE, OPRÓCZ NIEDZIEL I ŚWIĄT, OD GODZINY 2-EJ DO 3-EJ PO POŁUDNIU. — TELEFON REDAKCJI 26.

Na święto Sądownictwa Polskiego.

I. IX. 1917 — I. IX. 1922.

Dnia 1 września mija pięć lat od chwili rozpoczęcia budowy polskiego sądownictwa. W dniu tym roku 1917-go — zbiegli się prawnicy polscy, aby ująć w swe ręce ster władzy i z hasłem praworządności stawiać pierwsze kroki na drodze ładu i porządku. Zwołał ich człowiek — który — acz sam niewidomy — dojrzał oczyma duszy swojej, od czego rozpocząć należy budowanie zrzębów wymiaru sprawiedliwości. I rozesłał wieść do Warszawy, Lwowa, Krakowa i Poznania, gromkim, przykrytym głosem: Stawić się do apelu! Wnet znali się tacy, którzy porzucili wszystko: dom własny, rodzinę, majątek w wolnym zawodzie zdobyty, pochody adwokackie, dostatek i życie niezależne — poszli za głosem niewidomego człowieka... i za głosem własnego sumienia!

Ten, który ich zwołał nazywa się: Stanisław Bukowiecki.

W dniu święta Sądownictwa polskiego, wydziera się też pierwszy okrzyk wdzięczności i biegnie w ślad za tym właśnie — człowiekiem, któremu dziś Polska cała mówi z serca: „Bóg zapłać”...

Ci zaś, co przyszli poto, aby karać przewinienia ludzkie, aby wymierzać sprawiedliwość, a także strzedz honoru i wolności obywatelskiej — podjęli trud tak wielki, brzemień obowiązków tak uciążliwe iż — zaprawdę — nie mamy słów na wyrażenie naszego uznania, podziwu — i ogromu wdzięczności...

I o to — po półtorawiecznej niewoli dnia 1 września 1917 r. poraz pierwszy padło w sali sądowej — słowo polskie! Zapamiętaj tę datę — obywatelu — albowiem Bóg zdejmując kajdany niewoli, najpierw usta twoje otworzył, iżbyś zarówno w sądzie, jak i w życiu kierować się mógł prawdą, w rodzinnych, własnych słowach wypowiedzianą. Zapamiętaj tę datę i błogawiał Imię Pańskie, że Ci chwili takiej dożyć pozwolił.

Wielu z tych, co należeli wówczas do sądownego zespołu, odeszło z goryczą w sercu, iż nie mogli przetrzymać zbyt długiego i uciążliwego borykania się z niedostatkiem; wielu śmierć zabrała; zmieniali się ludzie, ale idea pozostała niewzruszona i przetrwała zwycięsko pięć lat próby ogniowej, dźwigając zawsze wysoko ów sztandar z napisem dla wszystkich zrozumiałym: „*Justitia regnum fundamentum*”.

Od onej chwili pamiętnej minęło pięć lat ciągłej walki i trudów olbrzymich, nie raz wprost siły przerastających.

Polityka i dyplomacja świata zmieniała koleje dróg swoich. Ciągłe zmagania partyjne, wieczne walki stronnictw, to budowały, to burzyły instytucje przez siebie stawiane. Ileż to ciągłych narzekani spłynęło wzmagającą się falą w tym pięcioletnim okresie czasu? To źle, tak nie dobrze, inaczej być powinno! Znikały, rozpyływały się łata morgana urzędów walki z lichwą, które też w małym co prawda zakresie, prawo sądenia sobie usurpowały, pierzchały kędyś jakieś straże ludowe zmienił komisarjaty na starostwa, krytykowano Pułapę, walono taranem w różne niedomagania świeżo powstałych, to znowu zwijanych na gwałt instytucji, co jedną ręką stawiano, drugą burzono i reformowano. Tylko jedno dzieło tego niewidomego człowieka, tylko jedna ta instytucja, ta Sprawiedliwość nasza, na wagach szali dobre i złe ważąca, przetrwała zwycięsko i politykę i dyplomację świata, i szła drogą własną — drogą wytkniętą przez Stanisława Bukowieckiego.

Nie było na nią skarg i żalów, pozostała niewzruszoną, nieskalaną i czystą, — co więcej — podziwianą i wynoszoną na czoło cnót obywatelskich.

Nie samo prawo tylko, nie sama tylko zimna ustawa litera, mogłaby sobie zdobyć tak bardzo pochlebną opinię. Trzeba na to czegoś więcej — trzeba zgody prawa z sumieniem — trzeba umieć wzniesić się ponad partyjne walki — trzeba mieć serce i patrzeć w serce — jak powiedział ongiś Mickiewicz! I tego to cudu dokonali w ciężkich warunkach wszystkie organa naszego Sądownictwa i dla tego przetrwały, nie atakowane, nie zmieniane w istocie swojej. Nie poszły one za pogańskim hasłem: „*Pareat mundus fiat justitia*”, (niechaj świat ginie, byle panowała sprawiedliwość), ale wywiesiły na sztandarze swoim jakąś nową, na rozumie i sercu opartą ideę: „*Pareat discordia fiat justitia cordis*”. Niechaj przypadnie niezgoda i niech sprawiedliwość serc polskich błogosławioną będzie!

Dziś — w dniu święta Sądownictwa naszego, zbliżamy się do tego sztandaru z nieklamną czcią, wzruszeniem i uznaniem. Mimowoli wyrwa się jakiś okrzyk dziękczynny: Sędziowie polscy — cześć wam — cześć! Cześć waszym ręką nieskalanym, waszym duszom hartownym, waszym obywatelskim uczuciom, i waszej naprawdę — ciężkiej pracy, w służbie ojczyźnie! Cześć!

Prezesem Sądu okręgowego we Wrocławku mianowano wówczas Pana Władysława Nowcę, znanego prawnika i zasłużonego pracownika na wielu niwach pracy tak społecznej, jak i kulturalno-oświatowej. Mimo podeszłych lat wieku i włosów siwizną przypuszczonych, nowy Prezes wziął się do pracy z istic młodzieńczą energią. Któż z mieszkańców Wrocławka, nie zna tego cichego i wytrawnego pracownika, — kto nie podziwia tej jego nie słabnącej energii, tego poczucia obowiązku, co przez pięć lat wiodł jego kroki do Sądu. Zaiste z budującym przykładem pierwszy zawsze przychodził, ostatni wychodził po ciężkiej całodzienniej pracy....

A ile też obtartych ile miłosierdzia ile otuchy dodanej słabnym i upadającym na duchu?

Więc w Twoje ręce — Panie Prezesie, w Twoje czcigodne ręce, życzenia gorące składamy dla tej wzniosłej Instytucji Sądowej, której przewodzisz. Powiedz wszystkim Panom Sędziom, a także pracownikom kancelaryjnym, że społeczeństwo całe uznaje, ceni i podziwia niespożyte zasługi wasze i że nigdy nie zapomni, żeście byli pierwszymi pionierami Sądownictwa polskiego we Wrocławskim Okręgu! Taki jest głos ogólny, taka jest opinia wszystkich mieszkańców miasta i okolicy.

Diennik nasz — jako wyraził ten opinii — w Święto Sądownictwa polskiego — składa Wam serdeczne życzenia: „*Ad multos annos*”.

Mówiąc o sądownictwie, nie możemy pominąć innej Instytucji, która, aczkolwiek od sądownictwa jest niezależna, pozostaje atoli związana tak ścisłymi węzłami, że jedna Instytucja bez drugiej nie da się wyobrazić — obie się wzajemnie uzupełniają, tworząc areopag sprawiedliwości.

Nie mieliśmy dostatecznych sił, a jednak w tak zadziwiający sposób, jak i Polska cała, powstało nasze sądownictwo, które zaszczytnie wiedzie naród ku wyżynom prawa i sprawiedliwości. Jeszcze mniejsze mieliśmy siły — owszem nie mieliśmy żadnych sił, tworząc Urząd prokuratorski.

W największej części rozdartej Polski t. j. pod zaborem carów moskiewskich jeszcze gdzieś niegdzieś było można spotkać Polaka na urzędzie sądowniczym, ale na prokuratorskim?.. ani jednego. A jednak, tworząc sądownictwo, było można za-

pomnieć o urzędzie prokuratorskim i musiano go postawić na takim poziomie, aby tworzył harmonję z sądownictwem. Myślano o tem i choć w trudnych warunkach, znaleźli się ludzie. Przyszła nam z pomocą dzielnica polska z pod berła austriackiego. Małopolska stanęła do apelu.

Na zew Ojczyzny najzdolniejsi prawnicy zamykali swoje intratne kancelarje, pozbywali się dochodów, sprzedawali nawet majątki i gromkim ozwali się głosem: Jesteśmy!

Szli tam, dokąd wołał ich obowiązek, szli na stanowisko, zamieniali w wielu wypadkach swoją swobodę i wygodę na ciężkie jarzmo urzędnika z nędzną pensyjką. Szli, bo tego wymagał głos sumienia, tego wymagała zbiorowa wola narodu wznoszącego w znoju i w krwawym pocie czoła gmach Ojczyzny.

Polska tak chce, a więc stać się musi!

I patrzeliśmy ze zdziwieniem, jak praca postępuje naprzód. Powstały urzędy prokuratorskie — stanęły filary w gmachu sądownictwa polskiego i rozpoczęła się praca polska. Z ulgą odetchnęło społeczeństwo. — Jeżeliśmy zdołali dokonać tego — mówiono pomiędzy sobą — nie ugniemy się i przed innymi obowiązkami.

Czcigodny i zasłużony działacz, p. Władysław Nowca, stanął na czele sądownictwa, a na czele prokuratury dr. Karol Lepkowski, znany i ceniony powszechnie w Krakowie prawnik, związany niezliczonymi węzłami pokrewieństwa przyjaźni z ludźmi i królewskimi pamiętkami najwspanialszego grodu Krakusa, — poeta i esteta, syn zasłużonego prof. i rekt. Almae Matris Cracoviensis, opuszcza ukochane miasto rodzinne, rozstaje się z codziennym, najdroższym widokiem Wawelu, co najpiękniejsze nastroje w jego sercu wywoływał i przybywa do Władysławowego grodu — z górnych stron na nizinę Wisły, aby zaprząć się do ciężkiego rydwanu w służbę Prawa i Sprawiedliwości — *justitiae et juris*.

Zabrawszy się gorliwie do pracy, wynalazł ludzi, zorganizował urząd prokuratorski i dzisiaj w szanownym zespole swoich współpracowników może powiedzieć jak przed pięciu laty mówił Ojczyźnie.

Jestem!

„*Ad multos annos!*”

* * *

W końcu jeszcze słówko o naszej palestrze. Któż nie pamięta, co się działo przed pięciu laty wśród licznych pracowników — adwokatów polskich? Ta dziedzina pracy zawodowej nie była wprawdzie zamkniętą dla Polaków. Ale czyż możemy powiedzieć, że palestra była polską? Tak i nie! Polską i niepolską! Adwokaci czuli i myśleli po polsku, ale w przybytkach sprawiedliwości zabroniono im mówić po polsku. Jakież potężne wrażenie odbiło się na duszach palestry, gdy stanęła poraz pierwszy przed areopagiem polskich sędziów i w mowie ojczyźnej wystąpiła z obroną! Szczęśliwe pokolenie adwokatów, które się doczekało tej błogosławionej chwili. Z jakim wewnętrznym wzruszeniem i namaszczeniem wchodzili w progę nowego życia. Widzieliśmy łzy radości w ich oczach i słyszeliśmy ślubowanie, że godnie będą spełniali swoje zadanie. Pięciolecie pokazało, że przyrzeczenia zostały dotrzymane.

Niechaj ten sam zapał i to poświęcenie przyświeca palestrze na dalszej drodze ku szczytnym hasłom dla dobra Narodu i Ojczyzny.

„*Ad multos annos!*”

REDAKCJA.

KSIĘGARNIA MELISKA
ul. KOPERNIKA 6a
WROCLAW

30265

Magistrat potrzebuje do kilkudniowego zajęcia biegłych maszynistek

Pożądane jest posiadanie własnej maszyny.
Zgłoszenia: Magistrat Włocławek.

Zarząd nowopowstającego Gimnazjum w Radziejowie ogłasza, że zapisy kandydatów przyjmuje kancelaria gimn. codziennie od g. 10-1 pp. Egzamina odbędą się w pierwszych dniach września, o czym nastąpi oddzielne zawiadomienie.

Zarząd Szkoły.

PODZIĘKOWANIE.

Niniejszem składa serdeczne „Bóg zapłać” cechowi piekar-skiemu za okazaną pomoc materjalną w pogrzebie s. p. H. Glasenappowej

RODZINA.

W piątą rocznicę wznowienia sądownictwa.

W dniu dzisiejszym upływa piąty rok od czasu wznowienia na części terytorjum b. Królestwa Kongresowego polskiego sądownictwa państwowego.

Z powodu tej uroczystej rocznicy, minister sprawiedliwości, p. Wacław Makowski, rozesał do przedstawicieli wyższych władz sądowych, urzędników ministerjum, oraz całego personelu wymiaru sprawiedliwości i zarządu więzień pismo okólnie, w którym pisze:

Wymiar sprawiedliwości, stanowiąc jeden z trzech zasadniczych obowiązków państwowej, jest wyrazem życia państwowego, atrybutem suwerenności państwowej.

To też po upadku Królestwa Polskiego, jakkolwiek pozostali jeszcze aż do reformy 1875 roku na stanowiskach sędziowie polacy, wymierzający sprawiedliwość w języku polskim i częściowo na mocy ustaw polskich—nie stanowili już oni polskiego sądownictwa państwowego. A od roku 1876 nawet język polski wygnany został z pałaców sprawiedliwości, nieliczni sędziowie polacy zepchnięci na ostatni plan usuwani byli systematycznie i bezwzględnie od tej czynności, tak ważnej dla życia państwa i narodu.

Sądownictwo rosyjskie, które dotychczas panowało tu niepodzielnie, opuściło jednak swe stanowiska w r. 1915, z chwilą okupacji b. Królestwa przez wojska niemieckie i austriackie, Społeczeństwo miało być pozbawione wymiaru sprawiedliwości. Żywiółem odruchem społeczeństwo polskie powołało do życia „Sądy obywatelskie”, stanowiące piękny acz krótkotrwały epizod w historii prac organizacyjnych narodu polskiego.

Okupacja zniszczyła to sądownictwo, uznając jednak jego prawomocność i dopiero w roku 1917, pod naciskiem nieprzejednanego stanowiska i wyraźnej woli narodu polskiego, musiały władze okupacyjne ustąpić, przekazując władzom polskim wymiar sprawiedliwości.

W dniu 19 sierpnia 1917 r. wyszedł pierwszy numer Dziennika Urzędowego departamentu sprawiedliwości, który miał być pierwszym po odrodzeniu Urzędowym Dziennikiem Ustaw.

A w dniu 1 września sądownictwo państwowe polskie przystąpiło do pracy.

Powołane do życia wśród ogromnych trudności, wbrew oporowi okupantów, niezłomną wolą i zgodnym

poświęceniem połączonego bez różnicy poglądów politycznych w walce o własne sądy prawnictwa polskiego—było ono w świadomości powszechnej doniosłym aktem państwowym, pierwszym krokiem na drodze do organizacji odrodzonego państwa, pierwszym wyrazem jego praw suwerennych.

W pełni tej świadomości, otwierając sądy państwowe polskie w d. 1 września 1917 r., mówiłem do sędziów i prokuratorów: „Ponad otchłanią naszego upokorzenia wolno już nam spojrzeć w przeszłość po raz pierwszy z uczuciem synowskiej dumy, tam, ku wielkim blaskom Najjaśniejszej Rzeczypospolitej”.

Od tego czasu w ciągu 5 lat zaszły wypadki olbrzymiej doniosłości dziejowej, na przekształconej mapie Europy Rzeczypospolita Polska znalazła miejsce poczesne, a jej budowa osiągnęła pełnię organizacji państwowej.

Z odległości tego pięciolecia nasze sądy z r. 1917 są tylko znikomym szczegółem, ale w perspektywie wypadków, na tle swego czasu nie przestaną być pierwszym organizacyjnym czynem zdobywającego państwową niepodległość narodu.

Dlatego też — kończy swe pismo minister — powinniśmy tę pierwszą pięcioletnią rocznicę obchodzić uroczystie, ciesząc się, że podjęty wówczas wysiłek dał już dziś tak wspaniałe owoce i wierząc, że dalsza praca nasza równym lub doskonalszym będzie uwieńczona skutkiem.

Państwo praworządne.

Ustawą z sierpnia 1922 r. wprowadzony został w Rzeczypospolitej Polskiej Najwyższy Trybunał Administracyjny. Wyjąwszy promulgację Konstytucji jest to z punktu widzenia rządów wewnętrznych bodaj, że najdonioślejszy akt prawno-państwowy od chwili wskrzeszenia Rzeczypospolitej. Tym aktem bowiem urzeczywistniona została u nas jedna z najkardynalniejszych zasad praworządności państwowej, t. j. tej formy rządów prawno-państwowych, przy której usankcjonowana konstytucyjnie sfera subiektywnych praw obywatelskich, jest nie tylko wolną od jakichkolwiek ograniczeń ze strony organów państwowych, lecz znajduje się wogóle poza obrębem wszelkiej ingerencji tychże organów.

Państwo praworządne to antyteza państwa policyjnego, t. j. takiego państwa, w którym władza wykonawcza, pospolicie „władzą administracyjną” zwana, czynić może nie tylko to, co czynić winna, ale i to, co podług własnego widzimisię za stosowne czynić uważa.

Był taki czas, kiedy to, np. w Francji, Niemczech, władze administracyjne przypisywały rolnikom sposób gospodarowania, rzemieślnikom ceny, po jakich winni byli sprzedawać swoje wyroby, a wielki Colber za

wet kontrolę nad jakością i ilością wszelkich wyrobów przemysłowych. To były klasyczne przejawy rządów policyjno-państwowych. Tym rządom pierwszy cios śmiertelny zadał genialny myśliciel francuski Carol Monteskiusz. On to pierwszy w słynnym swoim dziele (Esprit des Lois) z iscie francuską finezją i głębokością poddał wszechstronnej analizie rządy policyjno-państwowe, wykazując, że rządy te są tyranią, że przy takiej formie rządów, nie ma wolności, nie ma cnót obywatelskich, nie ma sprawiedliwości.

Trzy są władze w państwie, powiada Monteskiusz: ustawodawcza (wydaje ustawy), sądowa (stosuje je) i wykonawcza (wykonuje je). Ileż to wszystkie trzy władze w jednym skupią się ręką, nie masz swobody, boć ustawodawca mając moc wydawania, stosowania i wykonania ustaw, będzie wydawał ustawy tyrańskie, albowiem (i tu następuje owe słynne powiedzenie Monteskiusza) jest to doświadczenie wiekiste, że każdy człowiek, posiadający władzę, jest skłonny do jej nadużywania. Dlatego należy, by za pomocą odpowiedniej konstelacji, władze te były tak ukonstytuowane, by jedna drugą hamowała. Odbierając całą władzę państwową z jednej ręki i dyslokując ją w trzech wzajemnie się kontrolujących czynnikach, unicestwia się tym samym wszelkie podstawy, wszelkie źródła rządów despotycznych.

Teoria Monteskiusza w drugiej połowie wieku XVIII, a zaiste w okresie najpotężniejszego absolutyzmu, ogłoszona była czemś w rodzaju odkrycia Ameryki; odkryła ona nowy świat, nowe horoskopy, nowe formy rządów państwowych. Śmiało powiedzieć można, że prawie wszystkie reformacje polityczno-państwowe, jakie na przełęcz wieków XVII, XVIII i później nastąpiły, a przedewszystkiem konstytucje Wielkiej Rewolucji francuskiej, jakoteż konstytucje pojedynczych stanów amerykańskich i samej federacji amerykańskiej miały za podstawę wysnutą przez Monteskiusza zasadę.

Wszakże jak i każda inna wielka idea ludzka, tak i zasada monteskiuszowska o podziale władz stała się od chwili jej ogłoszenia przedmiotem nowych głębokich dociekań.

A wynikało to nietylko ze skłonności umysłu ludzkiego do krytycznych rozważań nad każdą wielką myślą, i z tego szlachetnego dążenia ludzkości do wynalezienia najidealniejszych form rządów prawnopaństwowych jakie konstatuujemy już na zaraniu cywilizacji, a przedewszystkiem z form, że zasada monteskiuszowska skutkująca w praktycznym jej zastosowaniu paraliżowanie wszelkich zakus despotycznych, mogła wystarczać w okresie wyzwolenia się ludów zachodnio-europejskich z pod rządów absolutyzmu, nie mogła natomiast wystarczać już od tej chwili, gdy ludy zwalwszy absolutyzm porzuciły — już jawno znacznie więcej wrażliwe na ograniczenie swobód obywatelskich, odczuwać ucisk, już nie ze strony monarchy nieograniczonego, a ze strony jednej z trzech władz państwowych, które przedtem jako ogólna władza państwowa były skupione w rękę monarchy.

Broniąc osiągniętych swobód i dążąc do zabezpieczenia wyzwolonych z pod absolutyzmu ludów przed uciskiem ze strony jednej z trzech władz po rozczłonkowaniu nieograniczonej władzy monarchy powstałych, umysł ludzki począł szukać takich środków profilaktycznych, któreby z natury rzeczy swej największą były gwarancją zastrzeżonych wolności obywatelskich.

Profilaksja przed uciskiem ze strony legislatywy była najrzetelniejszą. Sprawdziła się ona do demokratycznego systemu wyborczego i do wszelkiego rodzaju udoskonaleń w tym kierunku. Trójstopniowy wymiar sprawiedliwości, całkowita niezależność i nieodwołalność sędziowska oraz sądy przysięgłe uznane zostały za zupełnie dostateczną ochronę obywatela przed ewentualnym uciskiem ze strony władzy surowej.

Niezmiernie trudniej natomiast przedstawiało się utworzenie tych instytucji prawno-państwowych, któreby pokrzywdzonemu przez władzę wykonawczą obywatelowi dawały pełną gwa-

rancję, że dojdzie on [swoich praw i że wytworzony przez eksekutywę w stosunku do niego stan bezprawny zostanie usunięty. Obszerny zakres działalności władzy wykonawczej, fantastyczny wprost rozrost gospodarczy i kulturalny państwowych zreszeń europejskich w ubiegłym stuleciu utrudniały bardzo wszelkie poczynania w tym kierunku.

Ale o to Anglja — ta bodaj najstarsza demokracja europejska — wychodząc z założenia, że obywatel tylko wówczas od uznania władz wykonawczych uchroniony być może, jeśli doznanej ze strony teje krzywdę rozpatrywać będzie nie ta sama władza krzywdząca (oczywiście we wyższej instancji), lecz sąd niezależny i bezstronny, pierwsza wprowadza na swoich ziemiach t. zw. sądy administracyjne jako te instytucje prawno państwowe, których wyłączne zadanie polega na orzekaniu, czy w danym konkretnym wypadku władza wykonawcza skrzywdziła obywatela czy nie, czy miało miejsce nadużycie władzy, czy też nadużycia nie było.

Wprowadzone w życie w pierwszej połowie XIX w. sądy administracyjne okazały się w praktyce wprost bezcennym regulatorem stosunku prawnego między administracją a obywatelem, zaś obok sądów zwykłych, sądczych sprawy karne i cywilne, jedną z najpotężniejszych ości sprawiedliwości i praworządności w państwie.

Cóż więc dziwnego, że w Anglii już w drugiej połowie ubiegłego stulecia instytucja ta przeszła do prawie wszystkich większych demokracji europejskich, z tym samym zbawczym skutkiem co i w tym kraju skąd pochodzi.

Wzmiankowana na wstępie ustawa wprowadza instytucję tę i na ziemiach naszej Ojczyzny. Ufajmy w Bogu, że wyda ona błogosławne skutki dla Państwa i jego obywateli.

Dr. Szymon Gelernter.

Gospodarka skarbowa rządu.

Rząd — według podanych ostatnio przez P.K.K.P. danych — ujawnił obecnie, że ilość wypuszczonych banknotów doszła do 351 miliardów. Uprawnień formalnych do tego rodzaju postępowania rząd nie posiada.

Złożony przez rząd wniosek ledwie w pierwszym czytaniu przyjęto i odesłano do komisji niewielką ilością głosów, przyczem stronnictwa, które głosowały za odesłaniem, z góry zastrzegły, że w komisji skarbowo-budżetowej wypowiedzą swe zdanie w tej sprawie.

Nie czekając uchwał, rząd tak wysokie zadłużenia uczynił, a oprócz tego, co musi być specjalnie podkreślone, zmniejszył majątek w obcych walutach i w złocie, przez dawne rządy zebrany. Wykaz ogłoszony stwierdza, że zapasy obcych walut zmniejszyły się już bardzo mocno.

Takie postępowanie rządu, rzecz prosta, że nie może wywołać zaufania do marki polskiej i jest jednym z najważniejszych powodów tak wybitnego spadku i nieszcześć, jakie z tego powodu wynikają.

Nowy system miar i wag.

Reforma miar w b. zaborze rosyjskim postępuje obecnie w szybkim tempie. Po skasowaniu lokci, arszynów, wiader, pudów, złotychników i t. p. przychodzi obecnie kolej na funty i luty, których używanie w obrocie publicznym będzie od dnia 1 stycznia 1924 r. wzbronione w myśl rozporządzenia Ministra Przenysłu i Handlu z dn. 20 lipca r. b. (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 532). W związku z tem aktualną się stała potrzeba tablic zamiany, któreby pozwalały możliwie szybko i dokładnie zamieniać rosyjskie miary wagi na metryczne i odwrotnie. Czynnąc zadość tej potrzebie, Główny Urząd Miar nakładem Drukarni Technicznej w Warszawie, Czackiego 3/5, wydał dwa rodzaje tablic:

1) Tablice zamiany wagi rosyjskiej na metryczną i odwrotnie dla handlu detalicznego.

2) Tablice zamiany rosyjskich miar wagi na metryczne i odwrotnie dla towarów odważanych na wagach pomostowych (dziesiątych, setnych, i t. p.).

Pierwsza z tych tablic, wymiaru 70 x 50 cm, oprócz ogólnych informacji, dotyczących jednostek miar wagi metrycznej podaje zamianę miar od jednego luta do 20 funtów na dekagramy i kilogramy i od 1 dekagrama do 10 kilogramów na luty i funty z dokładnością do 1/4 dekagrama wzgl. 1/4 luta, t. j. właśnie z taką dokładnością, jaka w handlu detalicznym jest potrzebna.

Druga tablica, wymiaru 49 x 55 cm, zawiera również odpowiednie informacje ogólne oraz zamianę miar od 1 funta do 1000 funtów i od 1 puda do 1000 pudów na kilogramy i dekagramy, oraz od 1 kilograma do 1000 kilogramów na funty i od 10 kilogramów do 1000 kilogramów na pudy i funty z dokładnością do 5 dekagramów wzgl. 1/8 funta. Największą zaletą tej tablicy, której nie posiada żadna z dotychczas wydanych tablic, jest to, że pozwala ona za pomocą prostego rachunku, polegającego na dodaniu kilku liczb, zamieniać dowolne ilości pudów, funtów i kilogramów z błędem mniejszym od tego, jaki popełnia się nieuniknieni przy ważeniu takiego samego ciężaru na dokładnej wadze pomostowej. Sposób użycia tablicy wyjaśniają podane na niej przykłady.

Obie tablice drukowane są na brzoście i mogą być zawieszane na ścianie.

Tablice omawiane, jako niezwykle praktyczne i tanie powinny się znaleźć we wszystkich sklepach, w których towary sprzedawane są na wagę, w składach węgla, wszelkiego rodzaju hurtowniach, agenturach, domach komisowych, biurach technicznych, fabrykach, jak również w szkołach początkowych i średnich.

Tablice nabywać można w Drukarni Technicznej w Warszawie, ul. Czackiego 3/5, w księgarniach i sklepach ze sprzedażą wag i odważników, oraz w okręgowych i miejscowych urzędach miar.

Dla uniknięcia naśladownictwa każda tablica jest opatrzona cechą Głównego Urzędu Miar (tarcza z literami U. W. w środku i gwiazdkami po obu stronach).

Co niesie dzień?

KALENDARZYK.

Dnia 1 września 1922 r.

W dniu dzisiejszym obchodzi Kościół św. pamiętkę następujących Świętych Pańskich: Św. Idziego, Op. i W.; 12 św. Braci Męczenników z Benewentu; św. Jozuego i Gedeona; św. Anny, Prorokini; św. Pruskusa, i św. Ksystusa, Męczenników.

Wypadki historyczne.

1392 Krzyżacy oblegają Wilno.
1589 Arcyksiążę austriacki Maksymilian, obowiązując się w Wiślicy żołąć przysięgę na wierność królowi Zygmuntovi III.
1790 Sejm ogłasza Ponińskiego zdrajcą kraju.

Komisarzem wyborczym do komisji okręgowej na powiaty włocławski, niezawski i lipnowskiznaczony został p. starosta Olszewski zaś zastępcą komisarza p. viceprezydent Gadomski, Prezesem komisji wyborczejznaczony został p. Wł. Nowca zaś pomocnikiem prezesa sędz. Piaszczyński.

Praca nad przygotowaniem list wyborczych w Magistracie postępuje dość rażno. Ustawiono 10 maszyn do pisania. Chodzi o to, aby listy wyborcze mogły być jaknajprędzej zestawione i skontrolowane przez wyborców.

Osobiste. B. wiceprezydent miasta za czasów okupacji, p. Krauze, w dniu wczorajszym bawił w naszym mieście.

Ze Związku Lud.-Narodowego. Zarząd miejscowego Koła Związku Ludowo-Narodowego we Włocławku wzywa wszystkich członków Koła o obowiązkowe i punktualne przybycie na ogólne przedwyborcze zebranie, które odbędzie się w piątek dnia 1 września o godz. 6 popołudniu w lokalu Tow. Krajoznawczego przy ul. Kaliskiej № 1.

— W sobotę dn. 2 września o godz. 6 popołud. w sali »Polonia« przy ul. Gęsiej odbędzie się przedwyborcze zebranie członków i sympatyków miejscowego Koła Związku Lud.-Nar. z udziałem posła Stanisława Grabkiego. Wstęp za odpowiednimi kartami, które wydaje Sekretariat Okręgowy Zw. Lud.-Nar. przy ul. Kaliskiej № 1, codziennie od godz. 12 do godz. 6 popołud., oraz p. L. Makowski ul. Kościuszki № 1.

Zgon uczenicy. W dn. wczorajszym zmarła w szpitalu św. Antoniego Kazimiera Gałęzińska, uczenica p. Aspisa.

Dom pracy przy T. O. K. prowadzony jest pod kierownictwem sił fachowych. Zarząd ogłasza, że ma na sprzedanie czapki, których wyrób prowadzi na większą skalę.

Bolszewik-Pajak. P. inż. A. S. z Bydgoszczy nadesłał nam odkrytkę swego pomysłu, przedstawiającą bolszewika w postaci pajaka, rozplatającego sieć pajęczyn nad Polską. Pająk rozsnuwając pajęczynę, jednocześnie rozsypuje po całym kraju czasopisma; znajdujemy tam w tytułach: Nasz Kurjer, Naprzód, Robotnik, Chłopska Dola, Kurjer Poranny, Prawda i t. p. Na stronie odwrotnej jest pomysły wierszyk układu tegoż autora. Odkrytka zrobiona na pięknym welinie. Zamawiać można w biurze dzienników p. Makowskiego.

Remont szkoły. Lokal szkoły państwowej realnej został doprowadzony do zupełnego porządku przed rozpoczęciem się roku szkolnego.

Brak papierosów. Wobec krążących pogłosek, iż z dniem 1 września wyroby tytoniowe mają podrożeć o 25%, w miejscowych składach tabaczknych zabrakło tytoniu i papierosów. Można kupić nie więcej ponad 20 szt. papierosów.

Ulica Zdrowa. W naszym mieście jedna z ulic nazywa się Zdrową, jakkolwiek ulica ta znajduje się w największym zaniedbaniu.

Z targu. Do miasta dostarczają ogrodnicy wiejscy pomidory w znacznej części zgniłe. Należy o tem pamiętać i nie dać się oszukać.

O znaki felczerskie. Informujemy nas, że przed mieszaniem felczerskim powinna się podobno palić nocą lampa z czerwonym krzyżem, aby ludność wiedziała, gdzie ma szukać pomocy w razie jakiegoś wypadku. U nas ten przepis jest zaniedbany.

Za jeżdżenie wózkami ręcznymi po chodnikach pociągnięty został do odpowiedzialności Aleksander Głowacki.

Pociągnięci do odpowiedzialności. Za nieudzielenie pomocy ś. p. Józefowi Polewskiemu, zmarłemu przed kilku dniami na ulicy naszego miasta zostali pociągnięci do odpowiedzialności dwaj lekarze.

Napad. Nocą z 29 na 30 sierpnia dokonano napadu na dom włościanina Władysława Jankowskiego we wsi Lipianki Bandyci po dokonaniu rabunku zbiegli.

Kradzież. Zamieszkałemu we wsi Kanary gm. Rataj Adamowi Marciniakowi skradziono nocą 29 30 konia wartości 500,000 mk.

KRONIKA POLICYJNA.

Pociągnięci do odpowiedzialności. Gromczewski Bolesław, zam. przy ul. Kapitulnej № 44 został pociągnięty do odpowiedzialności karnej za prowadzenie handlu bez odpowiednich świadectw przemysłowych.

— Spychalskiego Bolesława pociągnięto do odpowiedzialności za jazdę rowerem po chodnikach.

— Głonka Aleksander, zamiesz. w Rządziej-Woli, został pociągnięty do odpowiedzialności karnej za jazdę rowerem po chodniku.

— Dorożkarz Adam Machtyl został pociągnięty do odpowiedzialności za jazdę w nocy w stanie nietrzeźwym.

— Jarząbkowskiego Ignacego z Chodcza za lichwiarskie ceny za słoninę pociągnięto do odpowiedzialności karnej.

Pieniądże do odebrania. Na Nowym-Rynku znaleziono pewną kwotę pieniędzy, którą prawy właściciel może odebrać w Ekspozyturze.

TELEGRAMY.

Turcy biją greków.

PARYŻ, 30.8. (Pat). Havas. Jak donoszą z Adany, kawalerja turecka zajęła po zaciętej walce Eskiszehir. Posuwanie się Turków trwa dalej na wszystkich odcinkach. W niektórych miejscach Turcy posunęli się o 70 kilometrów naprzód.

Zimne przyjęcia.

CZĘSTOCHOWA, 30.8. »Rzeczpospolita«. Jak się dowiaduje »Kurjer Częstochochowski« z najwiarogodniejszego źródła wbrew ogłoszonym urzędowym wiadomościom o jakoby entuzjastycznym powitaniu p. Naczelnika państwa na G. Śląsku, rzecz się przedstawia zgoła inaczej. Podczas powitania p. Naczelnika Państwa w wielu miejscowościach dały się wyrazić liczne objawy braku zaufania ludu górnośląskiego do p. Piłsudskiego, a taki stosunek Górnoślązaków jest, według ich twierdzenia, wpływem faktu niepodpisania nominacji Korfantego na prezydenta ministrów. Wrazem tych nastrojów były bardzo charakterystyczne epizody. Oto kiedy p. Piłsudski w Lublińcu i innych miejscowościach opuszczał swój wagon i dały się słyszeć nieliczne okrzyki na jego cześć, natychmiast wznoszono obok przechodzącego p. Piłsudskiego demonstracyjny gromki okrzyk »Niech żyje Korfanty«. Na wielu dworcach z trudem udało się nakłonić kolejarzy do ozdobienia budynków. Bardzo wiele domów w licznych miastach, które p. Piłsudski odwiedzał, a zamieszkałych przez Polaków, powstrzymało się od umieszczenia flag.

Słuszny wyrok.

LWÓW, 30.8. W sprawie przeciwko uchodźcom żydowskim z Rosji, sąd wydał wczoraj wyrok, stwierdzający, że wychodźców rosyjskich nie obejmuje ustawa o ochronie ulgi zapewnią jedynie własnym obywatelom, a nie leży w jego interesie, aby umożliwiać napływom obcokrajowcom korzystanie z warunków bytu, wytworzonych drogą nadzwyczajnych zarządzeń.

Fala strajkowa w Łodzi.

ŁÓDŹ 30.8. Pracownicy metalurgiczni zażądali od pracodawców 40 proc. podwyżki, które zostały robotnikom przyznane. W ten sposób robotnik wykwalifikowany pobierał miał 3,024 mk. dziennie, niewykwalifikowany 1,725. Ponieważ jednak w ostatniej chwili robotnicy doprowadzili z niewiadomych przyczyn do konfliktu o jakąś drobnostkę w umowie ostatecznej związek zawodowy proklamował strajk. Do strajku przystąpili również pracownicy szewscy i piekarscy.

Charakterystyczny przebieg miał pomyslnie zakończony konflikt między klasowym związkiem krawców (socjalistycznym) a cechem majstrów krawieckich, który wystosował do pracodawców list przeczytany na zebraniu klasowego związku. W liście tym majstrzy krawieccy przyznają na zasadzie żądań związków 50 proc. podwyżki, »wobec dzisiejszego stanu rzeczy i ustroju rządu lewicowego, z źródła którego płyną wzrastające ceny na artykuły pierwszej potrzeby«. Na zebraniu klasowego związku list przyjęto, jako umowę i strajk został zażegnany.

Metr. Szeptycki agituje.

LWÓW 30.8. Ukraiński metropolita Szeptycki opuścił Amerykę południową i znowu udał się w celach agitacyjnych do Stanów Zjednoczonych.

Sprawy polsko-gdańskie

GENEWA 30.8. Pat. We wtorek w sekretarjacie Ligi narodów odbyła się w obecności Colbana i wysokiego komisarza Hakinga konferencja polsko-gdańska przy udziale pp. Askenazego, Plucińskiego, Zwierkowskiego i Merdingera z jednej strony oraz Sahma i Ferwera z drugiej strony. Konferencja poświęcona była: 1) sprawie przyznania Polsce miejsca w Gdańsku na skład amunicji, 2) sprawie przyznania Polsce portu dla statków wojennych i 3) sprawie objęcia przez Polskę administracji dolnej Wisły.

Wskutek nieprzejednanego stanowiska gdańszczyzan, we wszystkich tych kwestiach do porozumienia nie doszło. Wobec tego delegat polski Askenazy zapowiedział cofnięcie wszystkich koncesji poczynionych dotychczas w sprawach powyższych przez rząd polski oraz utrzymanie rekursów przeciwko zapadłym w tych sprawach nieprzychylnym orzeczeniom wysokiego komisarza Hakinga. Wszystkie sprawy powyższe wejdą na porządek dzienny piątkowego posiedzenia rady Ligi narodów.

Plany ratowania Austrii.

WIEDŃ (AW). Liga narodów otrzymała już cały szereg projektów rozwiązania sprawy pomocy Austrii. Najważniejsze z nich są: projekt wypracowany przez rząd austriacki, plan komitetu finansowego ligi narodów oraz projekty rządu włoskiego i czeskiego. Projekt austriacki żąda pożyczki 10—15 milionów funtów szterlingów, ofiarowując w zastaw dochód z kolei państwowych, poczty, telegrafów i telefonów oraz monopolu tytoniowego. Projekt Benesa, wypracowany za zgodą innych członków małej ententy, nie jest jeszcze dokładnie znany. Jest jednak pewnym, że ententa stoi na gruncie traktatów pokojowych i opiera się stanowczo jakkolwiek protektoratowi nad Austrią. Podstawą projektu włoskiego jest zamiar podwyższenia kredytu Austrii do 100 milionów lirów, pod warunkiem jednak uzyskania większości akcji nowego banku emisyjnego.

KILKUWIERSZÓWKI.

Z POLSKI I O POLSCE.

× Minister Oświaty wydał rozporządzenie, aby niewypłacone zapomogi dla nauczycieli były wypłacone przed d. 3 września.

× Na Śląsk i do Małopolski została wysłana większa partja mąki.

× W Krakowie rozeszła się wiadomość, że minister sprawiedliwości, p. Makowski, będąc w Krakowie, miał interwenjować za Bednarszczykiem który został aresztowany w wypadku na Z. L. N. Pogłoska ta wywołała sensację.

× Organizacje komunistyczne ogłosiły we Francji strajk powszechny.

× Rusini w Małopolsce objawiają bardzo małe zainteresowanie wyborami.

× P. P. S. we Lwowie nałożyła na robotników po 1000 marek podatków, z którego ma powstać fundusz wyborczy.

× Otwarcie Targów Wschodnich we Lwowie d. 5 września ma nastąpić w bardzo uroczysty sposób.

× Dnia 3 września przybywa do Poznania wycieczka studentów francuskich.

Z CAŁEGO ŚWIATA.

× Jeden z największych banków francuskich zakupił u rządu sowieckiego większą partję platyny (około 4.800 kigr.), placąc po 38 tys. fr. za kilogram. Z sumy otrzymanej w tej transakcji rząd sowiecki zobowiązał się przeznaczyć 8 milionów fr. na odbudowę kopalni platyny na Uralu.

BIURO Komisowo-Handlowe

Włocławek, ulica Szpichlerka 22 m. 2

Pośredniczy przy kupnie i sprzedaży majątków ziemskich, posesji miejskich, placów, młynów, tartaków, tegielni, przedsiębiorstw przemysłowych, fabryk, kinematografów, hoteli, restauracji, sklepów i t. p. . . .

Biuro posiada swoich przedstawicieli w Poznaniu i na Pomorzu

Baczność! Ważne dla WPA-nów Obywateli Ziemskich, Kupców i Przemysłowców, jako **JEDYNA POLSKA FIRMA**; załatwia wszelkie interesa handlowe . . . w całej Rzeczypospolitej. . .

□□□□ Łęgska 63 □□□□
Pralnia i farbiarnia
 p. f. **J. Cichocki**
 została przeniesiona na ul. Łęgską № 63, vis-avis Sądu Pokoju. Polecając na sezon farbowanie kostiumów i garniturów, farbując prute i bez prucia, pozostaje z poważaniem
J. Cichocki.
 □□□□ Łęgska 63 □□□□

ANALIZY

moczu (gonokoki) płwocin itp.
 Pracownia chem. bakteriologiczna
M-ra B. Osowskiego
 Włocławek, ul. 3-go Maja Nr. 13.

KONKURS DO P.P. KRAWCÓW.

Zarząd Włoc. Ochot. Straży Ogniowej, prosi wszystkich miejscowych p.p. majstrów krawieckich o składanie do poniedziałku dnia 4 września b. r. włącznie, w Kancelarii Straży, swych ofert na uszycie 180 mundurów zimowych na podszwecze, dwurzędowych, formy dotychczasowej

ZARZĄD.

OGŁOSZENIA DROBNE.

ANTALKI od piwa kupuje Szajak Tumską 7.

Elewator do stomy firmy Ransomes do sprzedania. Obejrzeć można, Włocławek ul. Chmielna 15.

CANADIAN PACIFIC

CANADIAN PACIFIC — ŻEGLUGA MORSKA

Najkrótsza droga z Warszawy do KANADY i do AMERYKI. Szybkie duże okręty, dobra i obfita żywność, obszerne pomieszczenia, najnowsze urządzenia, jak: telegraf bez drutu, sygnalizacja okrętowa i t. d.

Polscy i Rosyjscy Pasażerowie, którzy chcą jechać do Ameryki, powin n natychmiast przestać swoje affidawity listem poleconym do jednego z naszych niżej wymienionych biur, **jak również założyć karteczkę z podaniem swego dokładnego adresu**, oraz adresu starostwa, gdzie pasażer podał lub podać zamierza podanie o paszport zagraniczny. Affidawit ten prześlemy **Urzędowi Emigracyjnemu**, który skomunikuje się ze starostwem w celu wydania paszportu zagranicznego. Formularz do próśb do konsula Amerykańskiego, jak również dokładnych informacji udzielają bezpłatnie nasze biura.

Pasażerowie do Kanady, którzy mogą dowiedzieć, że są rolnikami i będą pracowali w Kanadzie na roli, żeńska służba domowa jeżeli może dowiedzieć, że ma zajęcie w Kanadzie, żony i dzieci do lat 18, którzy jadą do mężów i ojców, rodzice w wieku ponad 55 lat mogą jechać do Kanady bez okazywania pieniędzy przy wylądowaniu.

Wszystkich niezbędnych informacji udzielają nasze biura: Warszawa, Marszałkowska 117, tel. 231-46. Adres telegra. GACANPAC WARSAWA. Lwów, Grodecka 93, Tarnopol, Gołuchowskiego 12. Wilno, Wielka 61. Równo, Szosowa 68. Białystok, Sienkiewicza 5. Stanisławów, Sienkiewicza 3. Kraków, Radziwiła 29.

Jedna z włocławskich fabryk poszukuje korespondenta (tki) biegle piszącego (ej) na maszynie. Kandydaci (tki) posiadający języki niemiecki i ew. francuski, mają bezwzględne pierwszeństwo. Oferty z podaniem warunków, życiorysem i odpisem świadectw należy składać do skrzynki pocztowej № 108.

Kapuste wczesną wagonowo sprzedam. Majątek Bilno, poczta Osiecin.

Który z szlachetnych gospodarzy odnajmie pokój i kuchnię lub pojedyncze mieszkanie emigrantowi mechanikowi z małą rodziną, który może zaraz wykonywać domowe reperacje. Łaskawe oferty do p. Makoskiego ul. Kościuszki 1 pod E. L.

Majątek do sprzedania mурowany, wiadomość Włocławek ul. Chłodna N. 30.

Nauczycielka muzyki fortepianowej, b. uczenica prof. Domaniewskiego — rozpoczyna lekcje 1 września. Żabia 19. m. 5, Damaradzka.

Ogórków i pomidorów większa ilość do sprzedania. Majątek Bilno, poczta Osiecin.

Pierwszorzędny krawiec męski ma na składzie materiały najlepszych gatunków. T. Tomczak Cyganka 16.

Czy chcesz być piękna? piegow, i pozbyć się bez śladu piegow, przyszczy, opalenizny i zmarszerek na twarzy? Więc używaj cudownego kremu metamorfozy „Piegol” z przepisu D-ra St. Martin w Paryżu. — Sprzedają skł. apteczne, a p t e k i, Fryzjerzy i Perfumery.

Suchoty oraz wszelkie piersiowe choroby leczy „Balsam Thioctolan Age”. Używa się za poradą lekarza. Sprzedają apteki i składy apteczne.

Ogrodnik z czteroletnią praktyką poszukuje posady od 1-go października. Wiadomość w Administracji.

Pralnia Chemiczna i farbiarnia J. Cichocki ul. Łęgska 63.

Potrzebna na wieś do zamożnego domu panna do wyręczenia, znająca się na szyciu, kandydatki zgłaszają się mogą d. 2 września do hotelu „Victoria” między godz. 12-ą i 1 pp. Wiadomość u szwajcara.

Potrzebna paniątka z sześciu klasowem wykształceniem, do dzieci na wieś. Wiadomość w Administracji.

Stacja dla 3 uczniów, Macierzyńska opiekunka, pomoc w językach. Natalia Szulc, Brzeska 16, m. 1.

Skradzono książkę odroczenia Wacława Rybarskiego, wydaną przez P. K. U. Włocławek.

Skradzono kartę bezterminowego urlopu Franciszka Złotowskiego wydaną przez P. K. U. Włocławek.

Sprzedam umebłowanie jednego pokoju i kuchni z mieszkaniem w Dolnym Szpitalu dom Millera № 8. Biernacka od godz. 4—7.

Udziela lekcji francuskiego i konwersacji. Miszewska, Ogrodowa 3.

Wóz w dobrym stanie kupi Spółka Akcyjna „Lech” Kościuszki 17.

Zgubiono kartę bezterminowego urlopu na imię Józefa Blaszczyka. Łaskawy znalazca zechce oddać do policji.

Zgubiono kartę odroczenia wydaną przez P. K. U. w Zgierz 1921 r. na imię Izaaka Frydmana. Znalazca raczy oddać do policji w Chodczu.

Zginął ponter biały nakrapiany, łeb ciemno brązowy, dwie łaty na boku. Nieprawny właściciel odpowiadać będzie sądownie. Uprasza się o wiadomość do Cukrowni Brześć Kujawski.

Zgubiono paszport wydany przez Magistrat m. Włocławka na imię Ferdynanda Kaufmana. Znalazca zechce oddać do policji.

Zgubiono kartę bezterminowego urlopu wydaną przez 2 p. Szwoleżerów we Włocławku na imię Antoni Pietrzak.

**Ogłaszajcie się
w Słowie Kujawskim.**

Księgarnia Powszechna i Drukarnia Diecezjalna

Włocławek, Brzeska 4

poleca ostatnie nowości książkowe:

KOZIŃSKI L. i MOYCHO S. Fizyka i chemja. Szkoła powszechna dla oddziału VI. 2100.—	PAWŁOWICZ ST. Obowiązki podatkowe instytucji kredytowych. 2400.—
KRASKOWSKI JAN Inż. Film naukowy i jego znaczenie. 1080.—	PATYŃA RYSZARD. Podręcznik dla maszynistów drukarskich. Część I. 1200.—
KRASZEWSKI JÓZEF IGNACY. Banita. Wyd. skr. 480.—	PERZYŃSKI WŁODZIMIERZ. Z legend współczesnej Polski. 480.—
— Król Chłopów. Wyd. skr. 288.—	PILICA JÓZEF. Czy kooperacja zwycięży? 180.—
— Syn Jazdona. Wyd. popularne. 240.—	POREBOWICZ E. Dante. „PRZEGLĄD JUDAISTYCZNY”. Organ poświęcony badaniu kwestji żydowskiej. 500.—
KRÓLIŃSKI KAZ. J. Polska terminologia gramatyczna. Z przykładami i objaśnieniami. 240.—	„PRZEWODNIK CHRZEŚCIJAŃSKIEJ DEMOKRACJI”. 450.—
KUKIEL MARJAN Dr. Zarys historii wojskowości w Polsce. 1800.—	RENARD WŁ. Włodek Pomian. 420.—
LASKOWSKI A. Biskup Krasieński na wygnaniu. 480.—	ROGOSZÓWNA ZOFJA. Pisklęta. Wyd. III. 960.—
Majoraty i osadnictwo niemieckie w b. Królestwie Polskiem. 600.—	SŁOWACKI J. Lilla Weneda i Grób Agamemnona. 360.—
MOSSOCZOWA MICHALINA. Z dawnych czasów. Powiastki z historii polskiej dla dzieci od lat 8-tna. 1200.—	SPRAWOZDANIA POLSKIEGO INSTYTUTU GEOLOGICZNEGO. Tom I. Zeszyt 4—6. 3600.—
MAŁACZEWSKI EUGENJUSZ. Dzieje Bałki Murmańskiej. 288.—	SZYMAŃSKI JAN. Sejm, Rząd i Społeczeństwo wobec sprawy urzędniczej. 96.—
MŁYNARSKI FELIKS Dr. Na przełomie kwestji walutowej. 240.—	„SZTUKA” 1897—1912 r. Zeszyt II—III. 5760.—
MNISZEK HELENA. Książęta Boru. Nowele. 1008.—	TAJEMNICE RÓŻAŃCA w obrazach. 2460.—
Opowiadania żołnierskie z wojny 1919—20 r. 300.—	WRYSZWIŁŁO TEOFIL. Z odległej parafji. 600.—
OBST JAN. Litwa w świetle prawdy historycznej. 384.—	WYROBEK ZYGMUNT. Vademecum. Techniczny podręcznik harcerski. 1440.—
OPIEŃSKI HENRYK. Dzieje muzyki powszechnej w zarysie. 1800.—	ZALUSKI MARJUSZ. Tatrzańskie ochotnicze pogotowie ratunkowe. 1080.—
PAPEE STEFAN. H. Sienkiewicz jako humorysta. 720.—	ZIEBOWSKI M. Już przyszła owa pora. Poezje. 360.—
	ZUŁAWSKI JERZY. Na srebrnym globie. Rękopis z księżyca. 1860.—
	— Stara Ziemia. Powieść. 1860.—
	— Zwycięzca. Powieść. 1860.—

Ceny na książki nieszkolne podane wraz z dodatkiem drożyznianym.